

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VI — Nr. 315

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 14 noiembrie 1994

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
96.			
— Lege privind ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Slovace pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Bratislava la 3 martie 1994.....	1		
Convenție între Guvernul României și Guvernul Republicii Slovace pentru evitarea dublei impuneri și preve-			
			nirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital..... 2-8
		211.	
		— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Slovace pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital.....	8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Slovace pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Bratislava la 3 martie 1994

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Slovace pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Bratislava la 3 martie 1994.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 3 octombrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 24 octombrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
VALER SUIAN

CONVENȚIE

**Între Guvernul României și Guvernul Republicii Slovace pentru evitarea dublei impuneri
și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital**

Guvernul României și Guvernul Republicii Slovace, dorind să promoveze și să întărească relațiile economice prin încheierea unei Convenții pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital,

au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Persoane vizate

Prezenta convenție se va aplica persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2

Impozite vizate

1. Prezenta convenție se va aplica impozitelor pe venit și pe capital stabilite în numele fiecărui stat contractant sau autorităților sale locale ori al unităților sale administrativ-teritoriale, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Vor fi considerate impozite pe venit și pe capital toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit sau de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se va aplica prezenta convenție sunt:

a) În România:

- (i) impozitul pe veniturile realizate de persoanele fizice;
- (ii) impozitul pe profiturile persoanelor juridice;
- (iii) impozitul pe salarii și pe alte remunerații similare;
- (iv) impozitul pe veniturile realizate din activități agricole;
- (v) impozitul pe dividende;
(denumite în continuare *impozit român*);

b) În Republica Slovacă:

- (i) impozitul pe veniturile persoanelor fizice;
- (ii) impozitul pe veniturile persoanelor juridice;
- (iii) impozitul pe proprietatea imobiliară;
(denumite în continuare *impozit slovac*).

4. Prezenta convenție se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare, care sunt stabilite după data semnării acestei convenții, în plus sau în locul impozitelor existente la care se face referire în paragraful 2. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale.

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) expresiile *un stat contractant* și *celălalt stat contractant* înseamnă România sau Republica Slovacă, după cum cere contextul;

b) termenul *România* înseamnă România și, folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială, precum și zona economică exclusivă, asupra căreia România își exercită suveranitatea, drepturile suverane sau jurisdicția, în concordanță cu propria sa legislație și cu dreptul internațional cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale, aflate în apele mării, pe fundul și în subsolul acestor ape;

c) termenul *Slovacia* înseamnă Republica Slovacă și, folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul asupra căruia Republica Slovacă își exercită suveranitatea, drepturile suverane sau jurisdicția, în concordanță cu regulile dreptului internațional și unde legislația sa fiscală este în vigoare;

d) termenul *impozit* înseamnă impozit român sau slovac, după cum cere contextul;

e) termenul *persoană* include o persoană fizică, o societate sau orice altă asociere de persoane;

f) termenul *societate* înseamnă orice persoană juridică sau orice altă entitate care este tratată ca persoană juridică în scopul impozitării;

g) expresiile *întreprindere a unui stat contractant* și *întreprindere a celuilalt stat contractant* înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

h) termenul *național* înseamnă:

(i) în cazul României, orice persoană fizică având cetățenia României și toate persoanele juridice, asocierile de persoane și orice altă entitate având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în România;

(ii) în cazul Republicii Slovace, orice persoană fizică având naționalitatea Slovaciei și orice persoană juridică, asociere de persoane sau asociație având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în Slovacia;

i) expresia *transport internațional* înseamnă orice transport efectuat cu o navă, vapor, aeronavă, vehicul feroviar sau rutier, exploatate de o întreprindere care are locul conducerii efective într-un stat contractant, cu excepția cazului când asemenea transport este efectuat numai între locuri situate în celălalt stat contractant;

j) expresia *autoritate competentă* înseamnă:

(i) în cazul României, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în cazul Republicii Slovace, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat.

2. În ce privește aplicarea acestei convenții de un stat contractant, orice termen care nu este definit în convenție, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, va avea înțelesul pe care îl are în cadrul legislației acestui stat cu privire la impozitele la care prezenta convenție se aplică.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia *rezident al unui stat contractant* înseamnă orice persoană care, potrivit legislației aceluși stat, este supusă impunerii urmare domiciliului său, rezidenței, locului de conducere sau oricărui alt criteriu de natură similară. Dar această expresie nu include o persoană care este supusă impozitării în acel stat numai pentru faptul că realizează venituri din surse aflate în acel stat ori are capital situat acolo.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său va fi determinat după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă a statului contractant în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele state contractante va fi considerată rezidentă a statului contractant cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul contractant în care această persoană are centrul intereselor sale vitale, nu poate fi determinat sau dacă ea nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre statele contractante, atunci ea va fi considerată rezidentă a statului contractant în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state contractante sau în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă a statului contractant al cărui național este;

d) dacă această persoană este național al ambelor state contractante sau al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, atunci va fi considerată rezidentă a statului contractant în care se află locul conducerii sale efective.

ARTICOLUL 5

Sediul permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia *sediul permanent* înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Expresia *sediul permanent* include îndeosebi:

- un loc de conducere;
- o sucursală;
- un birou;
- o uzină;
- un atelier;
- o fermă, o plantație, o livadă sau o vie;
- o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale; și
- un depozit pentru orice livrare de produse în vederea obținerii unui venit.

3. Expresia *sediul permanent* cuprinde, de asemenea:

- un șantier de construcții, un proiect de construcție, montaj sau instalație sau activitățile de supraveghere în legătură cu acestea, dar numai când asemenea șantier, proiect sau activități durează o perioadă mai mare de 9 luni, în orice perioadă de 12 luni;
- furnizarea de servicii, inclusiv servicii de consultanță și manageriale de către o întreprindere a unui stat contractant prin angajații săi sau alt personal angajat în celălalt stat contractant, cu condiția ca aceste activități să dureze, pentru același proiect sau un proiect conex, o perioadă sau perioade care însumează mai mult de 6 luni în orice perioadă de 12 luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, expresia *sediul permanent* va fi considerată că nu include:

- folosirea de instalații exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, fără a se obține venit;
- menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării, fără a se obține venit;
- menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii exclusiv în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;
- vânzarea de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii expuse în cadrul unui târg sau expoziții temporare ocazionale internaționale, după închiderea târgului sau expoziției menționate;
- menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scopul cumpărării de produse sau mărfuri sau colectării de informații pentru întreprindere;
- menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scopul desfășurării, pentru întreprindere, a oricărei alte activități cu caracter pregătit sau auxiliar;
- menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv pentru orice combinație de activități menționate în subparagrafele a) — f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătit sau auxiliar.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, când o persoană — alta decât un agent cu statut independent, căruia i se aplică prevederile paragrafului 6 — își desfășoară activitatea în numele unei întreprinderi, are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, acea întreprindere va fi considerată că are un sediu permanent în acel stat, în legătură

cu orice activități pe care acea persoană le exercită pentru întreprindere, în afară de cazul când activitățile acestei persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 4, care, dacă sunt exercitate prin intermediul unui loc fix de afaceri, nu ar face acest loc fix de afaceri un sediu permanent, potrivit prevederilor aceluiași paragraf.

6. O întreprindere nu va fi considerată că are un sediu permanent în celălalt stat contractant numai prin faptul că aceasta exercită activitate de afaceri în acel celălalt stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

7. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant, sau care exercită activitate de afaceri în acel celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod), nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv venitul din agricultură sau din exploatarea forestieră) situate în celălalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Expresia *proprietăți imobiliare* are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Termenul va include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și în exploatarea forestieră, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele, vapoarele, aeronavele, vehiculele feroviare și rutiere nu vor fi considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se vor aplica, de asemenea, veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant vor fi impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte care este atribuibilă aceluia sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare stat contractant, aceluia sediu permanent, profiturile pe care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent vor fi admise la scădere cheltuielile ce pot fi dovedite ca fiind efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediuul permanent sau în altă parte. Aceste prevederi vor fi aplicabile sub rezerva restricțiilor prevăzute de legislația internă.

4. În măsura în care, într-un stat contractant, se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nici o prevedere a

paragrafului 2 nu va împiedica acel stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartitia uzuală; metoda de repartizare adoptată va fi totuși aceea prin care rezultatul va fi în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Nici un profit nu se va atribui unui sediu permanent numai pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent va fi determinat în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, atunci prevederile acelor articole nu vor fi afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transporturi internaționale

1. Profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor, vapoarelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare și rutiere vor fi impozabile numai în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

2. Dacă locul conducerii efective a unei întreprinderi de transport naval se află la bordul unei nave sau vapor, atunci acesta se va considera a fi situat în statul contractant în care se află portul de înregistrare a navei sau vaporului sau, dacă nu există un astfel de port, în statul contractant în care este rezident cel care exploatează nava sau vaporul.

3. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica, de asemenea, profiturile obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi, precum și asupra dobânzilor aferente fondurilor legate numai de exploatarea navelor, vapoarelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare și rutiere.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celuiilalt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celuiilalt stat contractant; și

fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor financiare sau comerciale prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile, care, fără aceste condiții, ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând aceluși stat — și impune în consecință — profiturile asupra cărora o întreprindere a celuiilalt stat contractant a fost supusă impozitării în acel celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat, dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci acel celălalt stat poate face o modificare corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri. La efectuarea unei astfel de modificări se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și autoritățile competente ale statelor contractante se pot consulta reciproc.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celuiilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației aceluși stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dividendelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10 la sută din suma brută a dividendelor.

Prezentul paragraf nu va afecta impunerea societății în ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul *dividende* folosit în acest articol înseamnă veniturile provenind din acțiuni sau alte drepturi care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni de către legislația fiscală a statului în care este rezidentă societatea distribuitoare a dividendelor.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo sau desfășoară în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile art. 7 sau 14, după caz.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, acel celălalt stat nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al celuiilalt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent sau bază fixă situate în acel celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime sau în parte profituri sau venituri provenind din acel celălalt stat.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuiilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației aceluși stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dobânzilor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10 la sută din suma brută a dobânzilor.

3. Independent de prevederile paragrafului 2 ale acestui articol, dobânzile provenind dintr-un stat contractant vor fi scutite de impozit în acel stat dacă sunt obținute și deținute efectiv de guvernul celuiilalt stat contractant, de o autoritate locală sau o unitate administrativ-teritorială a acestuia sau orice agenție sau unitate bancară sau instituție a aceluși guvern, a autorității locale sau unității administrativ-teritoriale sau dacă creanțele unui rezident al celuiilalt stat contractant sunt garantate sau finanțate direct ori indirect de o instituție financiară aparținând în întregime guvernului celuiilalt stat contractant, cu condiția ca împrumutul sau creanța care dă naștere la asemenea dobânzi să nu fie pe bază comercială.

4. Termenul *dobânzi*, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la profiturile debitorului, și în special veniturile din efecte publice, titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat pro-

fesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile art. 7 sau 14, după caz.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este însuși acel stat, o autoritate locală, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al aceluși stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de acel sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste dobânzi vor fi considerate că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între debitor și creditor sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între debitor și creditor în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se vor aplica numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților va fi impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste redevențe pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației aceluși stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al redevențelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

a) 10 la sută din suma brută a redevențelor pentru folosirea sau concesionarea oricărui patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație sau pentru utilizarea sau concesionarea de echipament industrial, comercial sau științific sau pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific;

b) 15 la sută din suma brută a redevențelor în toate celelalte cazuri.

3. Termenul *redevențe* folosit în prezentul articol înseamnă plăți de orice natură primite pentru folosirea sau concesionarea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio sau televiziune, transmisiilor prin satelit ori cablu sau prin oricare mijloace electronice folosite pentru emisiunile destinate publicului, orice patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație sau pentru utilizarea sau concesionarea de echipament industrial, comercial sau științific sau pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile art. 7 sau 14, după caz.

5. Redevențele vor fi considerate că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este însuși acel stat, o autoritate locală, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al aceluși stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele și aceste redevențe sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste redevențe sunt considerate ca provenind din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv, în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se vor aplica numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților va fi impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Câștiguri de capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietății imobiliare, astfel cum este definită la art. 6, situată în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a acelei baze fixe, pot fi impuse în acel celălalt stat.

3. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor, vapoarelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare și rutiere exploatate în trafic internațional sau a proprietății mobiliare necesare exploatării acestor mijloace de transport vor fi impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

4. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricărei proprietăți, alta decât cea la care se face referire în paragrafele 1, 2 și 3, vor fi impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 14

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent vor fi impozabile numai în acel stat, dacă nu dispune în mod obișnuit, în celălalt stat contractant, de o bază fixă pentru exercitarea activităților sale. Dacă dispune de o astfel de bază fixă, veniturile pot fi impuse în celălalt stat contractant, dar numai partea care este atribuită acelei baze fixe.

2. Expresia *profesii independente* cuprinde, în special, activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 15

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 16, 18, 19 și 20, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată vor fi impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel exercitată, remunerațiile primite pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant vor fi impozabile numai în primul stat menționat, dacă este îndeplinită fiecare dintre următoarele condiții:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni; și

b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celui alt stat; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează o are în celălalt stat.

3. Independent de prevederile precedente al acestui articol, remunerațiile obținute pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave, vapor, aeronavă, vehicul feroviar și rutier exploatate în trafic internațional pot fi impuse numai în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

ARTICOLUL 16

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare primite de un rezident al unui stat contractant, în calitate sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți care este rezidentă a celui alt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

ARTICOLUL 17

Artiști și sportivi

1. Independent de prevederile art. 14 și 15, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol cum sunt: artiștii de teatru, de film, de radio sau televiziune ori ca interpreți muzicali sau ca sportivi, din activitatea lor personală desfășurată în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau un sportiv nu revin artistului de spectacol sau sportivului ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 14 și 15, pot fi impuse în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau sportivului.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute din activități desfășurate în cadrul schimburilor culturale, stabilite prin acorduri culturale încheiate între cele două state contractante, vor fi scutite reciproc de impozit, numai dacă aceste activități sunt finanțate de guvernul unui stat contractant, iar activitățile nu sunt exercitate în scopul de a obține profituri.

ARTICOLUL 18

Pensii

Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 19, pensii și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut vor fi impozabile numai în acel stat.

ARTICOLUL 19

Funcții publice

1. a) Remunerațiile, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant ori de o autoritate locală ori de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelu stat sau autorității locale sau unității administrativ-teritoriale, vor fi impozabile numai în acel stat.

b) Totuși aceste remunerații vor fi impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a acelu stat; și

(i) este un național al acelu stat; sau

(ii) nu a devenit rezidentă a acelu stat, numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Orice pensii plătite de sau din fonduri create de un stat contractant sau de o autoritate locală a acestuia sau de o unitate administrativ-teritorială unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelu stat, autorității locale sau unității administrativ-teritoriale vor fi impozabile numai în acel stat.

b) Totuși aceste pensii vor fi impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă persoana fizică este rezidentă și național al acelu stat.

3. Prevederile art. 15, 16 și 18 se vor aplica remunerațiilor și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant sau o autoritate locală, sau o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

ARTICOLUL 20

Studenti și practicanți

1. Sumele pe care le primește un student sau un practicant în scopul întreținerii, educării sau instruirii sale și care este sau a fost, imediat anterior sosirii sale într-un stat contractant, rezident al celui alt stat contractant și este prezent în primul stat menționat numai în scopul educării sau pregătirii sale, nu vor fi impozitate în acel stat o perioadă care nu depășește maximum 6 ani, cu condiția ca aceste sume să provină din surse situate în afara acelu stat.

2. Orice remunerație primită de un student sau de un practicant pe perioada șederii sale în acel celălalt stat contractant nu va fi impusă în acel celălalt stat contractant cu condiția ca această remunerație, primită pentru activitățile desfășurate în acel celălalt stat contractant, în timpul unui an calendaristic, să nu depășească echivalentul în moneda națională a acelu celălalt stat contractant de două mii cinci sute dolari S.U.A. (2.500 USD), iar activitățile desfășurate să fie în legătură cu studiile, cercetarea sau pregătirea sa și să fie necesare întreținerii sale.

ARTICOLUL 21

Profesori și cercetători

1. Remunerația primită de către o persoană fizică pentru predare sau cercetare științifică, care este sau a fost, imediat anterior sosirii într-un stat contractant, rezidentă a celui alt stat contractant și care este prezentă în primul stat în scopul cercetării științifice sau pentru predare la o universitate, colegiu, instituție de studii superioare sau altă instituție similară, nu va fi impozitată în primul stat menționat pentru o perioadă de 2 ani, cu condiția ca asemenea instituții să nu aibă ca scop realizarea de profit.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica venitului din cercetare, dacă asemenea cercetare nu este întreprinsă în interes public, ci în principal pentru beneficiul personal al unei anumite persoane sau al unui grup de persoane.

ARTICOLUL 22

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei convenții vor fi impozabile numai în acel stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica asupra veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietățile imobiliare, așa cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant, printr-un sediu permanent situat acolo, sau exercită în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care venitul este plătit, sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile art. 7 sau 14, după caz.

ARTICOLUL 23

Capital

1. Capitalul reprezentat de proprietăți imobiliare în sensul art. 6, deținut de un rezident al unui stat contractant și situat în celălalt stat contractant, poate fi impus în acel celălalt stat.

2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contrac-

tant sau de proprietăți mobiliare aparținând unei baze fixe utilizate de un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant, pentru exercitarea unei profesii independente, poate fi impus în acel celălalt stat.

3. Capitalul reprezentat de nave, vapoare, aeronave, vehicule feroviare și rutiere exploatare în trafic internațional și proprietatea mobilă ținând de exploatarea unor asemenea nave, vapoare, aeronave, vehicule feroviare și rutiere va fi impozabil numai în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant vor fi impozabile numai în acel stat.

ARTICOLUL 24

Eliminarea dublei impuneri

1. În cazul unui rezident al României, dubla impunere va fi eliminată după cum urmează:

a) când un rezident al României realizează venit sau deține capital, care conform prevederilor acestei convenții este impozabil în Slovacia, atunci România va scuti de impozit acest venit sau capital, exceptând veniturile menționate la subparagraful b), și ia în considerare pentru determinarea cotei de impozit venitul total obținut, cota de impozit rezultată aplicându-se numai asupra venitului rămas;

b) când un rezident al României realizează elemente de venit care, potrivit prevederilor art. 10, 11, 12, pot fi impuse în Slovacia, atunci România va acorda ca deducere din impozitul pe venit al celui rezident o sumă egală cu impozitul plătit în Slovacia. Totuși această deducere nu va putea depăși acea parte a impozitului, calculată înainte de deducere, care este atribuibilă unor asemenea elemente de venit impuse în Slovacia.

2. În cazul unui rezident al Republicii Slovacă, dubla impunere va fi eliminată după cum urmează:

Republica Slovacă, la impunerea rezidenților săi, poate include în baza impozabilă elemente de venit care, potrivit prevederilor acestei convenții, pot fi, de asemenea, impuse în România, dar va deduce din impozitul calculat pe această bază o sumă egală cu impozitul plătit în România. Această deducere totuși nu va depăși acea parte a impozitului slovac, astfel cum a fost calculată înainte de deducere, corespunzătoare venitului care, în concordanță cu prevederile acestei convenții, poate fi impus în România.

ARTICOLUL 25

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nici o impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea sau obligația la care sunt sau pot fi supuși naționali celuilalt stat contractant aflați în aceeași situație.

Independent de prevederile art. 1, prevederile acestui paragraf se vor aplica, de asemenea, și persoanelor care nu sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

2. Impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în acel celălalt stat decât impunerea stabilită întreprinderilor acelu celălalt stat care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant nici o deducere personală, înlesnire sau reducere, în ce privește impunerea, pe considerente privind statutul civil ori responsabilitățile familiale pe care le acordă rezidenților săi.

3. Cu excepția cazului când se aplică prevederile art. 9, paragrafului 4 al art. 11 sau ale paragrafului 6 al art. 12, dobânzile, redevențele și alte plăți făcute de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat.

În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui stat contractant față de un rezident al celuilalt stat contractant vor fi deductibile, în vederea determinării capitalului impozabil al acestei întreprinderi, ca și când ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al cărui capital este integral sau parțial deținut sau controlat în mod direct sau indirect de unul sau de mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat contractant menționat nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de aceasta, la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale celui prim stat menționat.

5. Prevederile prezentului articol, independent de prevederile art. 2, se vor aplica impozitelor de orice fel și natură.

ARTICOLUL 26

Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că, datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante, rezultă sau va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acestor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al art. 25, acelu stat contractant al cărui național este.

Cazul trebuie prezentat în 3 ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă că impunerea este contrară prevederilor convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu convenția.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve, pe calea înțelegerii amiabile, orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării acestei convenții. De asemenea, se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, în scopul realizării unei înțelegeri, în sensul paragrafelor precedente. Când, pentru a se ajunge la o înțelegere, apare necesar un schimb oral de opinii, un atare schimb poate avea loc prin intermediul unei comisii formate din reprezentanți ai autorităților competente ale statelor contractante.

ARTICOLUL 27

Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentei convenții sau ale legislației interne ale statelor contractante privitoare la impozitele vizate de convenție, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prevederilor convenției. Schimbul de informații nu este limitat de prevederile art. 1. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația obținută, conform prevederilor legislației interne ale acelu stat, și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv la instanțe judecătorești și la organe administrative) însărcinate cu stabilirea sau încasarea, aplicarea sau urmărirea, sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul convenției. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor impune în nici un caz unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații și practicii administrative a celui sau a celuilalt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative normale a celui sau celuilalt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret de afaceri, industrial, comercial sau profesional sau un procedeu de fabricație sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 28

Agenți diplomatici și funcționari consulari

Prevederile prezentei convenții nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază agenții diplomatici sau funcționarii consulari în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 29

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va fi ratificată și instrumentele de ratificare vor fi schimbate cât mai curând posibil. Statele contractante își vor notifica reciproc, prin canale diplomatice, că au fost îndeplinite cerințele constituționale pentru intrarea în vigoare a acestei convenții.

2. Această convenție va intra în vigoare la data schimbului instrumentelor de ratificare și prevederile convenției se vor aplica:

(i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă, pentru veniturile realizate la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care convenția intră în vigoare; și

(ii) în ceea ce privește celelalte impozite pe venit și pe capital, pentru impozitele datorate pentru orice an fiscal începând cu sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care convenția intră în vigoare.

Pentru Guvernul României,
PRIM-MINISTRU,
NICOLAE VĂCĂROIU

3. O dată cu intrarea în vigoare a prezentei convenții, în relațiile reciproce dintre România și Republica Slovacă, va înceta să aibă efect aplicarea Convenției multilaterale pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venitul și capitalul persoanelor fizice, semnată la Miskolc la 27 mai 1977, și a Convenției multilaterale pentru evitarea dublei impuneri cu privire la venitul și capitalul persoanelor juridice, semnată la Ulan-Bator la 19 mai 1978.

ARTICOLUL 30

Denunțarea

Prezenta convenție va rămâne în vigoare până când va fi denunțată de unul dintre statele contractante. Fiecare stat contractant poate denunța convenția, prin canale diplomatice, dând o notă de denunțare cel puțin cu 6 luni înainte de sfârșitul anului calendaristic următor, după perioada de 5 ani de la data la care convenția intră în vigoare. În acest caz, convenția va înceta să aibă efect:

(i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă, pentru veniturile realizate la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare; și

(ii) în ceea ce privește celelalte impozite pe venit și pe capital, pentru impozitele datorate pentru orice an fiscal începând cu sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezenta convenție.

Făcută la Bratislava la 3 martie 1994, în dublu exemplar, în limbile română, slovacă și engleză, toate textele fiind egal autentice. În cazul oricăror divergențe de interpretare, textul englez va prevala.

Pentru Guvernul Republicii Slovace,
PRIM-MINISTRU,
VLADIMIR MECIAR

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Slovace pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Bratislava la 3 martie 1994

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Slovace pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Bratislava la 3 martie 1994, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 8 noiembrie 1994.
Nr. 211.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, Calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului, sectorul 5,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, Str. Jiului nr. 163, sectorul 1, telefon 668.55.58.